

[Jørgen Jørgensen.]

Fjor, men det kan jo ikke nytte at vende tilbage til de Synder, det ærede Medlem har begaaet. Jeg synes ikke, der er det Hold i hans Kritik, som der maaske kunde have været, hvis han ikke havde haft en Fortid saa nær den Tid, vi lever i, som han har.

Jeg skal altsaa henstille meget indtrængende til den højtærede Minister at overveje — og det er Ting, vi kan drøfte i et Udvalg —, om man ikke skal søge at faa Prismyndighederne til at indse Umuligheden af at faa overholdt det Utal af Prisordninger, som efterhaanden gør det næsten umuligt for Erhvervslivet at gennemføre dets nødvendige Funktion i Samfundet. Jeg tænker naturligvis ikke paa de store, vigtige Ting, men man har undertiden en Fornemmelse af, at man beskæftiger sig med mindre Ting, som ikke har saa afgørende Betydning for Prisudviklingen — selv om det naturligvis kan medføre Ulemper, at Prisen paa disse Varer gaar op —, at det kan siges at være en absolut Nødvendighed, at Priskontrollen beskæftiger sig med Spørgsmaalet.

Det kan heller ikke nægtes, at Udviklingen paa mange Maader under Priskontrollen gør det særlig vanskeligt for de smaa Virksomheder. De smaa Virksomheder vil have vanskeligt ved at tilfredsstille de Krav, der stilles fra Priskontrollens Side om Oplysninger, Kalkulationer, Beregninger, uden at det i mange Tilfælde vil paaføre dem uforholdsmæssigt store Omkostninger og meget Besvær. En saadan Udvikling er vi inde i, og det er ikke noget, der er skabt ved den nuværende Handelsministers Administration eller Ansvar for Administrationen. Den Udvikling, vi har været inde i, fører jo til, at de smaa Virksomheder har meget vanskeligt ved at hævde sig, og jeg vil anse det for at være meget ulykkeligt for Samfundet, hvis disse Aars særlige Forhold fører til, at de smaa Virksomheder inden for Handel, Haandværk og Industri glider ud, og at de store Virksomheder faar et betydeligt Fortrin. Jeg peger i saa Henseende ogsaa paa den nye Bestemmelse i § 8, Stk. 4, som giver Priskontrollen en meget vidtgaende Beføjelse, og som kan komme til at virke trykkende og generende navnlig paa de smaa Virksomheder.

Jeg erkender, at de Ændringsforslag, den højtærede Minister møder med, har en ikke ringe Vægt derved, at de tiltrædes af det samlede Priskontrolraad, ogsaa af Erhvervenes Repræsentanter, og derfor vil man paa Forhaand maaske sige, at det vil være vanskeligt at rette begrundede Indvendinger derimod. Det er Erhvervenes praktiske

Folk, der har været med til at foreslaa dem, og i hvert Fald staar Ministeren stærkt med sine Ændringer, som er foreslaaet af et enstemmigt Priskontrolraad.

Alligevel mener jeg, at der er Ting i disse Ændringer, som vi maa tale om i et Udvalg. Jeg har nævnt Bestemmelserne i § 8, Stk. 4. Maaske jeg ogsaa kunde nævne Spørgsmaalet om Registreringstidende, som skal blive til en Pristidende. Jeg ved ikke, hvor meget der ligger deri, men hvis det har indgribende Betydning for vor Presse, er det et Spørgsmaal, vi maa drøfte nøjere. Jeg mener ogsaa, at de Ændringer, den højtærede Minister har stillet Forslag om ud over, hvad Priskontrolraadet har foreslaaet, bør drøftes nøjere. Det er naturligvis meget rigtigt, at Forbrugerne efter Ministerens Ændring skal repræsenteres fyldigt i Priskontrolraadet. Det er kun naturligt, for det er saa afgjort i Forbrugernes Interesse, hvordan Priskontrollen udøves, men der vil altid kunne blive nogen Diskussion om, hvem der er udprægede Forbrugerrepræsentanter, og hvem der ikke er det, og det er maaske ikke saa let at praktisere det ligelige Antal, som her er foreslaaet. Det er ogsaa en af de Ting, jeg mener vi maa tale om i Udvalget.

Vi vedtog i Fjor i Rigsdagen en Prislov nogenlunde svarende til det Forslag, Ministeren her møder med. Dette Lovforslag er i det store og hele udbygget med Forslag, som er stillet af Priskontrolraadet og tiltraadt af Erhvervenes Repræsentanter i Priskontrolraadet, og min Grundbetragtning er derfor den, at man ikke paa Forhaand kan afvise at drøfte de Ændringer, der er foreslaaet. Jeg mener endvidere, at hvis en Prislovgivning af denne Karakter var nødvendig i Fjor, kan det ikke siges, at Forholdene, som de er nu, har gjort den mindre nødvendig — snarere maa man vel have Lov til at henvide til, at den mindre Varemængde og større Købeevne, som findes hos Befolkningen, nu begrunder, at man indtil videre maa opretholde i hvert Tilfælde nogenlunde de samme Foranstaltninger, man hidtil har opretholdt, til Værn for Forbrugerne og til Værn mod en Prisstigning og en Prisudvikling, der kan føre os videre ud i Inflationen, som vilde være en Ulykke for vort Samfund.

Jeg kan derfor tilsige Ministeren velvillig Behandling af Lovforslaget, idet vi mener, en Prislovgivning er nødvendig, og vi vil medvirke til, at den kan faa en saadan Form, at den ikke lægger unødige Hindringer i Vejen for vort Erhvervsliv, samtidig med at den opfylder det Formaal at søge at hindre en Prisstigning, som vel vil være